

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Τύπος και Πληροφόρηση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 34/05/EL

14 Απριλίου 2005

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-341/02

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΔΕΝ ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΕΝΟΥΣ ΣΕ ΑΛΛΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, ΝΑ ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΖΕΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ

Τα επιδόματα ποιότητας και τα επιδόματα για εργασία ανθυγιεινή, επίπονη ή επικίνδυνη δεν αποτελούν στοιχεία που πρέπει να συνυπολογίζονται κατά τον καθορισμό του κατώτατου μισθού

Η πραγμάτωση της εσωτερικής αγοράς προσφέρει ένα δυναμικό πλαίσιο διεθνικής παροχής υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, ένας αυξανόμενος αριθμός επιχειρήσεων αποσπά εργαζομένους προκειμένου αυτοί να εκτελέσουν, προσωρινώς, εργασία σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο παρέχουν συνήθως την εργασία τους. Από την διεθنيκοποίηση της σχέσεως εργασίας ανακύπτουν, εντούτοις, προβλήματα σχετιζόμενα με το εφαρμοστέο στην εν λόγω σχέση δίκαιο.

Η απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών διέπεται από την οδηγία 96/71 . Η οδηγία αυτή αποσκοπεί στην εξασφάλιση θεμιτού ανταγωνισμού και σεβασμού των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Προς τούτο, τα κράτη μέλη οφείλουν να συντονίζουν τις νομοθεσίες τους κατά τρόπο ώστε να προβλέπουν έναν πυρήνα επιτακτικών κανόνων ελάχιστης προστασίας, τους οποίους πρέπει να τηρούν, στη χώρα υποδοχής, οι εργοδότες που αποσπούν εργαζομένους στο κράτος μέλος στο οποίο θα παρασχεθεί η εργασία. Στον σκληρό αυτόν πυρήνα ενσωματώνονται, μεταξύ άλλων, οι διατάξεις περί κατώτατου μισθού. Συνεπώς, εάν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει έναν τέτοιο μισθό, η σχετική ρύθμιση πρέπει να εφαρμόζεται ομοίως στους αποσπασμένους εργαζομένους. Η έννοια του κατώτατου μισθού ορίζεται από την εθνική νομοθεσία και πρακτική του κράτους μέλους στο οποίο είναι αποσπασμένος ο εργαζόμενος.

Το 2002 η Επιτροπή άσκησε κατά της Γερμανίας προσφυγή λόγω παραβάσεως, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της γερμανικής κανονιστικής ρυθμίσεως στον τομέα της αποσπάσεως

εργαζομένων. Η προσφυγή αφορά, ειδικότερα, τον σύμφωνο με τις διατάξεις της οδηγίας 96/71 χαρακτήρα της εφαρμοζόμενης στο εν λόγω κράτος μεθόδου παραβολής του καθοριζόμενου από τις εθνικές διατάξεις κατώτατου μισθού με την αμοιβή που πράγματι καταβάλλει ο εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος εργοδότης.

Η Επιτροπή προσάπτει στη Γερμανία τη μη αναγνώριση, ως συστατικών του κατώτατου μισθού στοιχείων, του συνόλου των προσαυξήσεων και των πρόσθετων παροχών που καταβάλλουν οι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη εργοδότες στους μισθωτούς του τομέα κτιριακών κατασκευών που είναι αποσπασμένοι στη Γερμανία, εξαιρουμένου του επιδόματος που χορηγείται στους εργαζομένους του συγκεκριμένου τομέα. Κατά την Επιτροπή, η εν λόγω μέθοδος μη συνυπολογισμού των στοιχείων αυτών συνεπάγεται –λόγω του διαφορετικού τρόπου υπολογισμού της αμοιβής σε άλλα κράτη μέλη– μισθολογικό κόστος υψηλότερο για τους εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη εργοδότες και τους εμποδίζει να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στη Γερμανία.

Η Γερμανία δεν δέχεται αυτήν την αιτίαση, υποστηρίζοντας ότι οι πέραν του συνήθους ωραρίου ώρες εργασίας, οι οποίες απαιτούν έναν ιδιαίτερο υψηλό βαθμό ποιότητας έργου ή ενέχουν περιορισμούς και ιδιαίτερους κινδύνους, έχουν οικονομική αξία ανώτερη από αυτήν του συνήθους ωραρίου εργασίας και ότι τα σχετικά επιδόματα δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό του κατώτατου μισθού. Εάν τα ποσά αυτά λαμβάνονταν υπόψη κατά τον εν λόγω υπολογισμό, ο εργαζόμενος δεν θα ελάμβανε το οικονομικό αντάλλαγμα που αντιστοιχεί σε αυτές τις ώρες εργασίας και η σχέση μεταξύ της παροχής του εργαζομένου και της αμοιβής που οφείλει να καταβάλει ο εργοδότης θα μεταβαλλόταν εις βάρος του εργαζομένου. Η Γερμανία στηρίζει την άποψή της στην οδηγία 96/71, κατά την οποία ο καθορισμός των ορίων κατώτατου μισθού απόκειται στα κράτη μέλη.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επισημαίνει, καταρχάς, ότι οι διάδικοι συμφωνούν ότι, σύμφωνα με την οδηγία, δεν πρέπει να συνυπολογίζονται ως στοιχεία του κατώτατου μισθού ο μισθός για υπερωριακή εργασία, οι εισφορές στα συμπληρωματικά επαγγελματικά συνταξιοδοτικά συστήματα, τα ποσά που καταβάλλονται ως απόδοση των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο εργαζόμενος λόγω της αποσπάσεως και, τέλος, τα κατ' αποκοπήν ποσά που δεν υπολογίζονται σε ωριαία βάση. Κατά τον υπολογισμό του κατώτατου μισθού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το ακαθάριστο ποσό του μισθού.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, η Γερμανία προέβη στην υιοθέτηση και πρόταση διαφόρων τροποποιήσεων της κανονιστικής ρυθμίσεώς της, οι οποίες, όπως κρίνει το Δικαστήριο, μπορούν να άρουν τις διαφορές αποκλίσεις μεταξύ της γερμανικής νομοθεσίας και της οδηγίας. Πρόκειται ιδίως για τον συνυπολογισμό των προσαυξήσεων και των πρόσθετων παροχών που καταβάλλει ο εργοδότης, οι οποίες, κατά τον υπολογισμό του κατώτατου μισθού, δεν μεταβάλλουν τη σχέση μεταξύ της παροχής του εργαζομένου και της αντιπαροχής που αυτός λαμβάνει, καθώς και για τον υπό όρους συνυπολογισμό του δεκάτου τρίτου και δεκάτου τετάρτου μισθού. Δεδομένου, ωστόσο, ότι οι τροποποιήσεις αυτές επήλθαν με μεγάλη καθυστέρηση, ήτοι μετά την εκπνοή της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο, το οποίο διαπιστώνει, ως εκ τούτου, την ύπαρξη σχετικής παραβάσεως.

Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι είναι απολύτως εύλογο ότι, εφόσον ένας εργοδότης απαιτεί από τον εργαζόμενο να παράσχει πρόσθετη εργασία ή να εργασθεί υπό ιδιαίτερες συνθήκες, ο εργαζόμενος θα αποζημιώνεται για την πρόσθετη αυτή παροχή υπηρεσιών, χωρίς αυτή η αποζημίωση να συνυπολογίζεται κατά τον καθορισμό του κατώτατου μισθού. Κατά το Δικαστήριο, η οδηγία δεν απαιτεί να θεωρούνται ως στοιχεία του κατώτατου μισθού τέτοιες

προσαυξήσεις (οι οποίες, οσάκις λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό του μισθού, μεταβάλλουν τη σχέση μεταξύ παροχής και αντιπαροχής). Επί του σημείου αυτού, το Δικαστήριο απορρίπτει, συνεπώς, την προσφυγή της Επιτροπής.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: DE, EN, FR, EL, IT, NL, PL, PT

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=el>

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis

Τηλ.: (00352) 4303 2180 Fax: (00352) 4303 2500